

fig hvert Aar, at der er et stort Antal Personer, der ikke se sig istand til at opfylde Lovens Fordring om, at de skulle skaffe sig Løsningsattest inden en bestemt Tid. Men ser i Lovforslagets Anmærkninger, at iblandt dem, der erholdt Indfødsret ifølge Lov af 16de Februar 1878, have kun 37 af 50 Personer opfyldt dette Paabud, ligesom hidtil kun 12 af de 34, der have erholdt Indfødsret ifølge Lov af 22de April 1879, have forskaffet sig Løsningsattest. Man ser ogsaa blandt Andragerne En, nemlig Nr. 54, der ikke har været istand til at skaffe sig denne Løsningsattest inden den bestemte Tid og derfor igjen iaar har maattet andrage om Indfødsret. Jeg maa henvise til, hvad der før er anført, at Udenrigsministeren har givet Løfte om at ville forhjælpe de Andragere, der ønske en Løsningsattest, efterat de ere opførte paa en vedtagen Lov, til at faae en saadan. I sidste Samling anmodede Udvalget den høitærede Indenrigsminister om at meddele Andragerne dette Tilbud fra Udenrigsministeren, og den høitærede Indenrigsminister lovede aldeles bestemt, at dette skulde ske, men hidtil har man ikke set Noget til, at Ministeren har opfyldt dette Løfte. Dette forstaaer jeg ikke, da den høitærede Minister gav dette Løfte saa usorbeholdent; jeg kunde forstaa det, hvis der havde været en eller anden Hindring tilstede derfor, men lige overfor Ministerens usorbeholdne Løfte satter jeg ikke, hvorfor det ikke er sket. Jeg vil tillade mig at henstille, at den Anmodning, som Udvalget stillede sidste Aar, tages til Følge af den høitærede Minister. — Hvad ellers selve Lovforslaget angaar, skjønner jeg ikke rettere, end at alle de 58 Andragere ere i Besiddelse af de Betingelser, som man i Almindelighed kræver for Meddelelse af Indfødsret. Jeg vil derfor tillade mig at anbefale Lovforslaget.

Bajer: Ligesom i flere foregaaende Aar har jeg, inden dette Lovforslag kom til Iste Behandling her i Thinget, gennemgaaet de Andragender og Dokumenter, der fulgte med, forsaavidt det forekom mig, at der var Anledning dertil, efter at jeg havde set Behandlingen i Landsthinget. Jeg har kun meget lidt at tilføje til, hvad der er blevet udtalt dels i Landsthingets Betænkning, dels af den sidste erede Taler. Der blev gjort opmærksom paa, at der atter her er Andragere, hvis Børn undervises i Petri Skoler, nemlig 5 Familiers Børn. Jeg skal af Hensyn til, at Udvalget maaste vil undersøge Sagen nærmere, og da der ikke i Landsthingsudvalgets Betænkning nævnes, hvem det er, gjøre opmærksom paa, at det er dem, der ere nævnte under 4, 22, 39, 50 og 53. Den erede sidste Taler har, saavidt jeg hørte ret, ogsaa gjort opmærksom paa, at der er opført forskellige Personer i nærværende Lovforslag, som burde have havt Indfødsret, inden

de kom i Embede. Der er foruden flere allerede nævnt En, med Hensyn til hvem man ikke kan se det saa let, nemlig den under 7 Nævnte. Det er en Mand paa 75 Aar, der i 5 Aar har været Medlem af Skanderborg Amtsraad, og som først synes at have opdaget, at han ikke havde Indfødsret, da han blev strøget af Valglisten til Folkethinget. Han siger i sit Andragende, at han nærer et inderligt Ønske om at kunne komme til at deltage i det politiske Liv. Jeg veed ikke, om denne Deltagelse vil indskrænke sig til at stemme imod mig ved Valget. Det er høist sandsynligt; thi jeg kan ikke tænke mig, at han ellers skulde føle Lyst til nogen større politisk Virksomhed, men det er jo ogsaa et Ønske, som jeg tror, fuldtud bør tilfredsstilles. — Jeg skal endnu kun knytte en Bemærkning til den Person, der er nævnt under 53, og som er Dornblæser i Fodfolket. Han burde altsaa have havt Indfødsret tidligere. Han er allerede løst fra sit underfaatlige Vaand til Lydsfland, men der forekommer et Udtryk i Andragendet, der muligvis kunde lede til nogen Misforstaaelse. Der staaer nemlig, at hans Børn og hans Hustru med ham dele Ønsket om Opnaaelsen af Indfødsret. Det kunde derfor se ud, som ogsaa Hustruen og Børnene ønskede Indfødsret. Nu har det ikke nogen praktisk Betydning i dette Tilfælde, eftersom de have denne Ret iforveien, da hans Hustru er født 1833 i Altona, og Børnene efter de foreliggende Oplysninger alle ere fødte i Danmark. Men jeg nævner det for andre Tilfældes Skyld, idet der er Andre i dette Lovforslag, hvis Hustruer ere af tydsk Nationalitet, og der med Hensyn til disse kommer det tvivlsomme Spørgsmaal frem, om Konen faar Indfødsret enten derved, at hun gifter sig med en dansk Mand, eller derved, at hendes Mand faar Indfødsret. Hvis man f. Ex. staaer op i Jürgensens Lovlexikon, faaer man Svaret Ja, der staaer, at Konen faaer Indfødsret i Genhold til et ældre Reskript af 1845. Jeg tillod mig for nogle Aar siden at spørge den høitærede Justitsminister, som var her tilstede, derom, og han svarede, at tidligere havde Juristerne været af den Mening, nu vare de derimod af den modsatte. Jeg fremdrager kun dette for at holde Spørgsmaalet om Nødvendigheden af et Gjennemsyn af Indfødsretsloven aabent. Det forekommer mig aldeles klart, at det, der staaer i Grundloven, er utvetydigt. Der staaer, at Ingen kan erholde Indfødsret uden ved Lov, og Giftermaal er ikke Lov, følgelig kan Ingen siges at have faaet Indfødsret derved, at hun er bleven gift med en dansk Mand. Naar jeg flere Gange har været ivrig i at fremdrage Personer, tidt endog i meget underordnede Stillinger, som efter min Mening allerede burde have havt Indfødsret, er det ikke, fordi jeg ønsker at være saa overordentlig streng, men kun for at